

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА
СПРЧАВАЊЕ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-07-0-0273/21-11
Датум: 10.11.2021. године
Царице Милице 1
Београд

На основу одредаба чл. 6. и 9. Закона о спречавању корупције ("Службени гласник РС", бр. 35/19, 88/19, 11/21-аутентично тумачење и 94/21), у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о спречавању корупције против Марка Гушића из Новог Сада, дана 10.11.2021. године директор Агенције за спречавање корупције доноси

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Марко Гушић, члан Савета Факултета спорта и физичког васпитања Универзитета у Новом Саду, поступио супротно одредбама чл. 40. и чл. 42. ст. 1. Закона о спречавању корупције на тај начин што током вршења наведене јавне функције води радни спор ради поништавања решења овог факултета бр. 01-144/1 од 01.03.2021. године, којим му је отказан Уговор о раду бр. 01-2974/1 од 08.12.2016. године са свим анексима, због непоштовања радне дисциплине, а да о сукобу интереса који је имао у наведеној ситуацији није писмено обавестио Агенцију за спречавање корупције,

па му се, на основу одредбе чл. 82. ст. 1. Закона о спречавању корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА САВЕТА ФАКУЛТЕТА СПОРТА И ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ

II Изрека и сажето образложение овог решења биће објављени на интернет презентацији Агенције за спречавање корупције и у "Службеном гласнику Републике Србије".

О б р а з л о ж е њ е

Против Марка Гушића, члана Савета Факултета спорта и физичког васпитања Универзитета у Новом Саду (у даљем тексту: Факултет), покренут је, на основу пријаве, поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 40. и 42. ст. 1. Закона о спречавању корупције (у даљем тексту: Закон) на тај начин што током вршења наведене јавне функције води радни спор ради поништавања решења Факултета бр. 01-144/1 од 01.03.2021. године, којим му је отказан Уговор о раду бр. 01-2974/1 од 08.12.2016. године са свим анексима, а да о

сукобу интереса који је имао у наведеној ситуацији није писмено обавестио Агенцију за спречавање корупције (у даљем тексту: Агенција).

Увидом у Одлуку о именовању чланова Савета Факултета Скупштине Аутономне покрајине Војводине 101 бр. 022-30/2021-01 од 22.04.2021. године утврђено је да је Марко Гушић овом одлуком именован за члана Савета Факултета.

Увидом у Решење Факултета бр. 01-144/1 од 01.03.2021. године утврђено је да је Марку Гушићу овим решењем отказан Уговор о раду бр. 01-2974/1 од 08.12.2016. године са свим анексима, на основу чега му је престао радни однос на Факултету због непоштовања радне дисциплине, односно што је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Читањем тужбе, коју је Марко Гушић преко пуномоћника Немање Алексића, адвоката из Новог Сада, поднео ради поништаја наведеног решења Факултета, утврђено је да је иста достављена Основном суду у Новом Саду 06.05.2021. године.

Одредбама чл. 40. Закона прописано је да јавни функционер јавну функцију обавља тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно обављање јавне функције, да не сме бити зависан од лица која би могла да утичу на његову непристрасност, нити да користи јавну функцију зарад стицања било какве користи или погодности за себе или повезано лице, и да не сме да употреби, ради стицања користи или погодности себи или другом или наношења штете другом, информације до којих дође на јавној функцији, ако нису доступне јавности.

Према одредбама чл. 41. Закона сукоб интереса је ситуација у којој јавни функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на обављање јавне функције, а приватни интерес је било каква корист или погодност за јавног функционера или повезано лице.

Одредбама чл. 38. ст. 1, 9. и 10. Статута Факултета (у даљем тексту: Статут) одређено је да је декан пословодни орган Факултета, који одговара Савету Факултета за законитост, ефикасност и целисност свога рада и рада Факултета и да о појединачним правима, обавезама и одговорностима декана одлучује Савет Факултета, док је одредбама чл. 40. Статута, поред осталог, одређено да декан заступа и представља Факултет и потписује службене акте и документа, спроводи одлуке органа Факултета, наредбодавац је за извршење финансијског плана, одлучује о појединачним правима, обавезама и одговорностима запослених на Факултету и обавља и друге послове утврђене законом, овим статутом и другим општим актима Факултета и Универзитета.

Одредбама чл. 52. ст. 1. и чл. 55. ст. 1. тач. 2. и 7. истог статута одређено је да Савет Факултета бира и разрешава декана и даје сагласност на расподелу финансијских средстава, док је ставом 3. истог члана одређено да декан, продекани и секретар Факултета учествују у раду Савета Факултета без права гласа.

Из наведених законских одредаба произлази да између декана и Савета Факултета постоји однос зависности, надзора и контроле, па ситуација у којој је именовани покренуо радни спор против Факултета, у којем врши јавну функцију члана Савета, представља сукоб интереса, јер у конкретној ситуацији постоји приватан интерес који утиче, може да утиче, или изгледа као да утиче на поступање именованог као члана Савета Факултета на начин да јавни интерес подреди приватном и наведену јавну функцију искористи за стицање користи за себе, на који начин угрожава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама чл. 40. Закона.

Одредбом чл. 42. ст. 1. Закона прописана је обавеза јавног функционера да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од пет дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Као јавни функционер, именовани је, пре свега био дужан да избегне сукоб интереса, а када је већ поднео тужбу и покренуо радни спор против Факултета, у којем врши јавну

функцију члана Савета, био је дужан да о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао писмено обавести Агенцију, што није учинио, а што је проверено увидом у службену евиденцију Агенције, на који начин је повредио и одредбу чл. 42. ст. 1. Закона.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи у конкретном случају, оцењено је да се изрицањем мере опомене не би постигла сврха примене Закона, јер су покретањем радног спора, који Марко Гушић води против Факултета у којем врши јавну функцију члана Савета, наступиле последице које се не могу отклонити и што је то повреда која утиче на објективност његовог обављања јавне функције члана Савета Факултета, приликом чега је учињена повреда наведених законских одредаба таква да утиче на нарушување угледа и поверења грађана у јавног функционера и јавну функцију коју врши, због чега је оцењено да је именовани теже повредио Закон.

На основу наведеног, закључено је да је изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење једина одговарајућа мера у конкретном случају, па је сагласно одредбама чл. 83. ст. 3. Закона и чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку у вези са чл. 7. Закона, одлучено као у ставу I диспозитива овог решења.

Одлука као у ставовима II диспозитива овог решења донета је применом одредбе чл. 85. Закона.

